

ΑΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

1. Θά ψάλω τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς τολμητίας ἐκείνους ἄνδρας, (1) οἵτινες, ἐκ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Λουσιτανίας (2), ἀγθέντες ἐπὶ θαλασσῶν, ὥς ἡ πρῶρα δὲν εἶχεν ἔτι διασχίσει (3), διήλθον τὰς ἀκτὰς τῆς Ταπροβάνης (4), ἀνέπτυξαν ἐν μέσῳ κινδύνων καὶ μαχῶν ὑπεράνθρωπον δύναμιν, καὶ ἵδρυσαν τοσοῦτον ἐνδόξως νέον κράτος, ἐν τῷ μέσῳ ἀπομεμακρυσμένων λαῶν.

2. Θά ἐξυμνήσω τὰς ἡρωϊκὰς ἀρετὰς τῶν ἡγεμόνων (5) ἐκείνων, οἵτινες ὑπήγαγον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν αὐτῶν τὰς ἀπίστους χώρας τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς καὶ ἐπὶ ἀκαθάρτων ἐρείπιων συνέστησεν τὴν βασιλείαν τῆς πίστεως. Θά ἐξυμνήσω τοὺς πολεμιστὰς ἐκείνους, οὓς ἡ ἀνδρεία κατέστησεν ἀθανάτους. Ἐὰν δὲ ἡ τέχνη καὶ τὸ πνεῦμα με βοηθήσωσιν, ἡ φήμη αὐτῶν θέλει πληρώσει τὸν κόσμον.

3. Ἄς μὴ γίνεταί πλεον λόγος περὶ τῶν περιφήμων περιπλανήσεων τοῦ πολυμήτιος Ὀδυσσεῶς καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Αἰνείου. Ἄς πύσῃ ἡ ἑκατοντάστομος θεὰ νὰ διαφημίζῃ τὰς νίκας τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Τραϊανοῦ. Ψάλλω τὰ τέκνα τοῦ Λαύσου (6): Μόνον ὁ Ἄρης καὶ ὁ Ποσειδῶν ὑπερτεροῦσιν αὐτούς. Ἡρώες τοῦ Βιργιλίου καὶ τοῦ Ὀμήρου, ἀκούσατε τοὺς ἄθλους, τοὺς υπερβαίνοντας πάντας τοὺς ὑμετέρους.

4. Καὶ σείς, αἵτινες ἔχετε ἐξάψει τὴν φαντασίαν μου διὰ νέου ζήλου, Νύμφαι τοῦ Τάγου (7), εἰς ὑπέρβατον οἱ πρῶται μου ἔρωτες, εἰς ἔψαλα τὰς μαγευτικὰς ὄχθας σας (8), δώσατε εἰς τὴν φωνὴν μου ὑψηλότερον τόνον· δώσατε εἰς τοὺς στίχους μου ἀρμονίαν τόσῳ λαμπρᾷ καὶ τόσῳ καθαρᾷ, ὥστε ὁ θεὸς τοῦ Πίνδου νὰ παραιτήσῃ χάριν τῶν ὑμετέρων ναμάτων τὰ κύματα τῆς Ἰπποκρήνης.

5. Ἐπικυλάξατε διὰ τὰς παιδιὰς τῶν ποιμένων τοὺς ταπεινοὺς ἤχους τῆς φλογέρας, δώσατε δὲ εἰς ἐμὲ τὴν ἡγῆράν καὶ πολεμικὴν σάλπιγγα, τὴν πυρπολοῦσαν τὴν καρδίαν καὶ παραλλάσσουσαν τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου (9). Θερμάνετε τὰς πνεύμας μου, ἐμπνεύσατέ

1) Ἡ ἀρχὴ αὕτη δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν τῆς Αἰνείας.

«Arma virumque cano, Trojae qui primus ab oris
«Italiam, sato profugus, Lavinaque venit
«Littora...

2) Διὰ τοῦ ὀνόματος τούτου ὀνομάζεται ποιητικῶς ἡ Πορτογαλλία.

3) Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἱστορικῶς ἀληθές, διότι πρῶτοι οἱ Φοίνικες, διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, μεταφέρον ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῶν τὰ ἐμπορεύματα τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀφρικήν καὶ τ' ἀνάπαλιν, μετὰ ταῦτα οἱ στόλοι τοῦ Σολομῶντος εἶχον εἰσχωρήσει μέχρι τῆς Χρυσῆς Χερσονήσου τῶν ἀρχαίων. Ἀργότερον ὁ Καχηδόνιος ναύαρχος Χάννων περιέπλευσε τὴν Ἀφρικήν ἀπὸ τῶν Ἡρακλείων Στελῶν μέχρι τοῦ Ἀραβικοῦ Κόλπου.

4) Ἀρχαῖον ὄνομα Κεϋλάνης.

5) Ὑπονοεῖ ἐνταῦθα τοὺς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θαλασσοπόρου Βάσκου Δὲ Γκάμα βασιλεῖς τῆς Πορτογαλλίας.

6) Ὁ Λαύσος θεωρεῖται ὡς ὁ γενάρχης τῶν Πορτογάλων, υἱὸς καὶ σύντροφος τοῦ Διονύσου.

7) Ὁ μεγαλειότερος τῆς Πορτογαλλίας ποταμός.

8) Ὑπονοεῖ ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς προηγούμενον ποίημα αὐτοῦ τὰ «Βουκολικά» ἀπαρριπτικῶς ὅπως ὁ Βιργίλιος ἐκ τῆς «Αἰνείας» του:

Ille ego qui quondam gracili modulatus avena
Carmen, et, egressus silvis

9) Οἱ δύο οὗτοι στίχοι:

«Tuba canora e bellicosa que o peito accende,
«e a cor ao gesto muda.

ποιικιλότητος ἐσχωλίσθησαν μεταφρασθέντες γαλλιστί, ἀλλ' ἡμεῖς προετιμήσαμεν τὴν κατὰ λέξιν μετάφρασιν.

με δι' ἁσμάτων ἀνταζίων πρὸς ἔθνος τοσοῦτω γενναῖον καὶ τοσοῦτω πιστὸν εἰς τὸν θεόν Ἀρην. Ἄς τὰ ἐπαναλάβῃ ὁλόκληρος ὁ κόσμος: Εἰς τὴν τέχνην τῶν στίχων, καὶ εἰς ὑμᾶς ἀνήκει ἡ ἀπαθανάτισις τῶν ἡρώων τούτων.

6. Καὶ σύ, πολῦτιμον ἐχέγγυσον τῆς πορτογαλικῆς ἀνεξαρτησίας, ἐλπίς τῆς θαυματούσης σε πατρίδος καὶ τῆς καλούσης σε πίστεως. σύ, ὃν ὁ Θεὸς ἔπλασε διὰ τὸν τρόπον τοῦ Μαύρου (1) καὶ τὴν αἰδίον τιμὴν τῶν ἡμετέρων χρόνων, σύ ὅστις δὲν ἐπιθυμεῖς τὴν τοῦ Κόσμου κατάκτησιν, ἡ δὲ νὰ ὑπερβῇ εἰς τὸν Θεὸν τὴν κατάκτησίν σου.

7. Νεαρὲ κληρονόμει (2) τοσούτων βασιλείων (3), ὧν ὁ πρῶτος ἡννόθη ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, ὅσον δὲν ἡννόθησαν ποσῶς οἱ Καίσαρες τῆς Δύσεως, οὔτε οἱ μονάρχαι τῶν Γαλατῶν: μάρτυς ὁ βασιλικὸς θεοός, ὅστις, ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ ἀπεικονίσματι, διατηρεῖ ἀκόμη τὴν ἀνάμνησιν τῆς μάχης ἐκείνης, καθ' ἣν ὁ Χριστός, ὠπλισμένος διὰ τοῦ Σταυροῦ του, ἐπολέμειεν ὑπὲρ τοῦ Ἀλφόνσου καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν νίκην.

8. Ἰσχυρὲ Βασιλεῦ, οὗ τινος τὰ ἀγαθὰ κράτη ἐναγκαλιζονται συγχρόνως τὰς χώρας, ἐνθα ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, ἐκείνας, ὥς φωτίζει κατὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐκείνας, αἵτινες λαμβάνουσι τὰς τελευταίας αὐτοῦ ἀκτῖνας (4) σύ, οὗ τινος τὸ πνεῦμα μέλλει νὰ ὑπεράγῃ ἡμέραν τινὰ τὸν θηριώδη Ἰσμαηλίτην, τὸν τυραννοῦντα τὴν Ἀσίαν Τοῦρκον καὶ τὸν εἰδωλολάτρη, τὸν πινοῦντα τὸ ὕδωρ τοῦ ἱεροῦ ποταμοῦ (5).

9. Στρέψον πρὸς ἐμὲ τὸ νεαρὸν σου μέτωπον, ἐνθα λάμπουσιν ἤδη αἱ θεαῖαι λάμψεις, αἵτινες θὰ σχηματίσωσι τὸ φωτοστέφανόν σου, ὅτε, φθάσας εἰς τὸ τέρμα τοῦ σταδίου σου, θὰ διασκελίσῃς τὴν φλοιάν τοῦ αἰωνίου ναοῦ. Καταδέχθητι νὰ ρίψῃς εὐμενῶς βλέμμα ἐπὶ τέκνου τινὸς τῶν Μουσῶν, ὅπερ ἐπικαλεῖται τὴν εὐμένειαν τῶν μόνων καὶ μόνων ὅπως δι' ἀρμονικῶν στίχων ὑμνήσῃ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος του.

10. Ναί, εἰς τὴν πατρίδα ἀφιερωτὴν τὴν λύρα μου. Δὲν θὰ μεῖ ἴδῃ τις ποσῶς νὰ ζητῶ παρὰ τῆς τύχης τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων μου· τολμῶ ν' ἀναμένω αὐτὴν παρὰ τῶν μεταγενεστέρων (6). «Τιμὴ, θὰ εἴπωσιν εἰς ἐκείνον, ὅστις ἔψαλε τὴν κοιτίδα τῶν πατέρων του!» Ἀκούσον: τὸ πορτογαλικὸν ὄνομα θ' ἀντηχήσῃ εἰς τὰ χεῖλῃ μου. Μάθε νὰ γνωρίσῃς τοὺς λαούς, οὓς ὁ Οὐρανὸς ὑπέταξεν ὑπὸ τὸ κράτος σου· καὶ εἰπέ μοι, εἰς δὲν εἶναι καλεῖτερον νὰ βασιλεύῃς ἐπ' αὐτῶν, ἢ νὰ κυβερνᾷς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ κόσμου.

11. Ἀκούσον: Δὲν θὰ στολίσωσι ποσῶς τὰς διη-

1) Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ὑπονοοῦνται οἱ Μαυριτανοί, οἵτινες ἐπὶ αἰῶνας ἐδέσποζον τῆς Ἰβηρικῆς Χερσονήσου, ἧς μέρος τυγχάνει καὶ ἡ Πορτογαλλία.

2) Ὁ ποιητὴς ἀπευθύνεται πρὸς τὸν βασιλεῖα του Σεβαστιανόν.

3) Πρόκειται περὶ τοῦ Ἀλφόνσου I τοῦ νικησαντος τοὺς Μαύρους εἰς τὴν μάχην τοῦ Οὐρικού, κατόπιν θαύματος, ὅπερ περιγράφεται ἐν τῷ III ᾠσμῇ.

4) Ἡ ἰδέα αὕτη ἀπεικονίσθη εἰς λατινικοὺς στίχους, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν προπάτορα τοῦ Σεβαστιανοῦ Ἰωάννην III, ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Μπουχανάν (Buchanan).

«Inque tuis Phoebus regnis oriensque cadensque
Vix longum fesso conderet axe diem;
Et quaecumque vago se circumvolvitur Olympo
Affulget ratibus flamma mini tra tuis».

5) Ὁ Γάγγης, ἱερὸς ποταμὸς τῶν Ἰνδῶν.

6) Καὶ ὁ Ὁράτιος οὕτω φρονεῖ περὶ τῶν ἔργων του:

«Non omnis moriar, multo que pars mei
Vita bit Libitinam. Usque ego postera
Crescam laude recens, dum...»

(Od. III 30 στίχ. 1-3)

γῆσεις μου μάταια μυθοπλαστίαι· ἀφίνω εἰς τὰς ξένας Μούσας τὰ κενόδοξα ταῦτα ψευδή. Τὰ ὑψηλὰ καὶ τορβάματα, ἅτινα μέλλεις ν' ἀκούσης εἰσὶν ἀνώτερα τῶν χιμαίρικῶν ἄθλων τοῦ Ροδομόντου, καὶ τοῦ Ρογήρου, ἀνώτερα τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ Ρολάνδου, ὡς ὅντα ἐπιβεβαιωμένα ὑπὸ τῆς ἱστορίας.

12. Ἀντὶ τῶν ὑπεροπτικῶν ἱπποτῶν, θὰ ἴδῃς ἓνα Νῶνον, ἀσπ' ἃς τοῦ ἡγεμόνος καὶ προπύργιον τῆς πατρίδος· ἓνα Ἐγάζ-Μονίξ, ἓνα Φυάζ. Μόνον καὶ μόνον ὅπως ψάλλω αὐτοὺς ζητῶ τὴν λύραν τοῦ Ὀμήρου. Ἀντὶ τῶν δώδεκα πατρικίων Καρόλου τοῦ Μάγνου, θὰ σοὶ παρουσιάσω δώδεκα Πορτογάλλους, οἵτινες τόσῳ γενναίως ἐπολέμησαν ἐν ταῖς πεδιάσι τῆς Ἀλβιόνος ὑπὲρ τῆς ὠραιότητος. Θὰ ἴδῃς τέλος τὸν ἐνδοξον Γκάμαν· παρ' αὐτῷ θὰ ἐξηφανίζετο ὁ Τρώος θαλασσοπόρος, οὗτινος τὰ πλοῖα ἐδέχθη ἄλλοτε ὁ Τίβερις.

13. Θέλεις βασιλεῖς καὶ πολεμιστὰς ἰσαξίους κατὰ τὴν φήμην πρὸς τοὺς περιβοήτους κατακτητὰς; Ἴδε τὸν πρῶτον Ἀλφόνσον. Ὁ νικητὴς τοῦ Οὐρικού εἶναι μικρότερος τοῦ νικητοῦ τῶν Φαραζῶν; Ἴδε Ἰωάννην τὸν πρῶτον, ὑψοῦντα τὸν θρόνον του ἐπὶ τῶν τροπαίων τῆς Ἀλγουβαρότας (1) καὶ Ἰωάννην τὸν δεύτερον αἰέποτε βέβαιον περὶ τῆς νίκης καὶ τρεῖς Ἀλφόνσους, ἀνταξίους διαδόχους τοῦ πρῶτου.

14. Ἴδε τὴν πληθύν ταύτην τῶν ἡρώων, οἵτινες, περιτρέχοντες τὰ βασίλεια τῆς Ἀνατολῆς, ἐδόξασαν ἀμιλλόμενοι τὰς σημαϊκὰς ἡμῶν: Τὸν γενναῖον Πάχερον (2), τοὺς τρομεροὺς Ἀλμεΐδας (3), οὓς ὁ Τάγος θρηνεῖ ἀκόμη τὸν φοβερὸν Ἀλβουκέρκον (4), τὸν ἀπτόητον Κάστρον (5) καὶ τόσοὺς ἄλλους, ὧν τὴν μνήμην δὲν θὰ παρασύρῃ ποσῶς ὁ ποταμὸς τῆς Λήθης.

15. Δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ Μούσα μου θὰ τολμήσῃ νὰ ὑψωθῇ μέχρι σοῦ. Ἐνῷ αὕτη θὰ ψάλλῃ τοὺς πολεμιστὰς τοὺτους, σύ, λάβε εἰς τὰς χεῖράς σου τὰς ἡνίας τοῦ κράτους καὶ τὰ θαύματα τῆς βασιλείας σου θὰ παραγάγῃσιν ἁρμονίας (6) Εἶθε αἱ στρατιαὶ σου ν' ἀρχίσωσι πέλουσιν διὰ τοῦ εὐγενοῦς βάρους τῶν τὰ ἀφρικανικὰ ἐδάφη καὶ τὰς ἀσιατικὰς θαλάσσας· εἶθε ν' ἀναγγεῖλωσι τὴν παρουσίαν σου εἰς τὸν ἐκτεπληγμένον κόσμον.

16. Ὁ Μαῦρος (7), καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ πάγου τοῦ φέβου, ἀναγινώσκει ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου τὴν προσεχῆ του καταστροφὴν. Φρίσσει ὁ εἰδωλολάτρης· ἡ κεφαλὴ του κλίνει, ἐτοιμὴ ἤδη οὖσα, νὰ ὑποστῇ τὸν ζυγόν. Ἡ νεότης σου, ἡ ἄρτιφύτης ὑπεροφία σου κατέβλεξαν τὴν καρδίαν τῆς Τηθύος· σοὶ προσφέρει τὴν θυγατέρα της καὶ σοὶ ἐπιφύλασσει ὡς προῖκα τὴν κυανὴν τῆς ἐπικράτειαν (8).

17. Δύο ἡμίθεοι, ὧν τὸ αἷμα ρέει εἰς τὰς φλέβας σου (9) σὲ προσδίδουσιν ἐκ τοῦ ὕψους τῶν οὐρανῶν Ἀμφοτέροι· ἔχουσι λάμψει ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ μὲν εἰς τὰ εὐτυχῆ ἔργα εἰρήνης, ὁ δὲ εἰς τὰς αἱματηρὰς πεδιάδας τῆς Ἐννοῦς. Αἱ μεγάλαι ψυχαὶ τῶν συνταυτίζονται ἐν τῇ σῇ· ἐπιθυμοῦσι νὰ εὗρωσιν ἐν σοὶ τὴν εἰκόνα τῶν καὶ ἐν τῇ τῆς ἀθανασίας διαμονῇ τῶν σοὶ φυλάσσουν θέσιν πλησίον τῶν.

18. Ἄλλ' ἐν τῇ ἀναμονῇ τῆς εὐδαίμονος ἐποχῆς, καθ' ἣν θὰ ἐπιδείξῃς ἐπὶ τοῦ θρόνου τὰς εἰρηνικὰς καὶ πολεμικὰς ἀρετὰς τῶν, καταδέχθητι νὰ προσμευιδιάσῃς

ἐπὶ τῶν εἰκόνων μου· καταδέχθητι ν' ἀποδεχθῇς τοὺς Ἀργοναύτας μου, καὶ θέλεις ἴδει λευκαζούσας τὰς θαλάσσας ὑπὸ τὰς εὐπειθεῖς αὐτῶν νῆας. Ἡ ἐπιβλεψίς σου θέλει τοὺς προστατεύσει ἐν τῷ μέσῳ τῶν καταγίδων· συνήθισε αὐτόν, νεαρὲ ἡγεμόν, νὰ δέχῃσαι τ' ἀναθήματα τῶν θνητῶν (1).

19. Ἦδη τὰ τέκνα τοῦ Λούσου (2) διέσχισαν τὰ κύματα τοῦ ἀπεράντου Ὀκεανοῦ. τὸ συγκεκινημένον κύμα ἐκινεῖτο ἡρέμως περὶ τῶν πλοίων, εὐνοϊκὸς ἄνεμος ἐκοίλαινε τὰίστια. Αἱ πρῶραι, καλυπτόμεναι ὑπὸ ἀργυρώδους κύματος, διηυλάκουν τὰς μέχρι τότε εἰς τὰ ποίμνια, τοῦ Ποσειδῶνος ἐπιφυλασσομένας μακρυνὰς θαλάσσας, ὅτε ἐν τῷ κέντρῳ τῶν οὐρανίων δωμάτων (3) ἔνθα προπαρασκευάζονται αἱ διέπουσαι τὴν μοῖραν τῶν θνητῶν ἀπορράσεις, οἱ θεοὶ ἐβουλεύθησαν περὶ τῶν τυχῶν τῆς Ἀνατολῆς.

20. Ὁ πτερόπους ἔγγονο· τοῦ γηραιοῦ Ἀτλαντος Ἐρμῆς προσεκάλεσεν αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος τοῦ Διός· καὶ ὁ κρυστάλλινος οὐρανός, ὅστις ἐστολίσθη ἄλλοτε διὰ τῶν ἐκ τοῦ στήθους τῆς Ἥρας πεσουσῶν λαμπρῶν σταγόνων, ὠδήγησεν αὐτοὺς διὰ τοῦ Γαλαξίου (4) εἰς τὸν Ὀλυμπον. Ἐγκατέλιπον τὰς ἐπτά αἰθερίους ζώνας, ἃς ἐνεπιστεύθη αὐτοῖς ὁ κυρίαρχος τῶν κόσμων, ὕψις κυρίαρχος, ὅστις διοικεῖ διὰ τῆς σκέψεως τὸν τε οὐρανόν, τὴν γῆν καὶ τὰς θαλάσσας (5).

21. Περὶ τῶν οὐρανίων τούτων δυνάμεων συνηθροίσθησαν ἐν μιᾷ στιγμῇ αἱ ἐπὶ τῆς Ἀρκτου καὶ τοῦ Νότου βασιλεύουσας θεότητες, οἱ προστάται θεοὶ τῶν κλιμάτων τῆς Ἀνατολῆς καὶ οἱ ἀθάνατοι φύλακες τῶν χωρῶν, ἔνθα ὁ ἥλιος σβένει τὴν λαμπράδα του.

22. Ἐπὶ ἀστερέεντος θρόνου ἐμφανίζεται ὁ κεραυνῶν Θεός· ὁ ἀδάμας λάμπει ὀλιγώτερον τοῦ ἐκπιδῶντος φωτὸς ἐκ τοῦ σκήπτρου του καὶ τοῦ στεμματός του. Σοβαρὸν μεγαλεῖον εἰκονίζεται ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Ἐκ τοῦ μετώπου ἐκπέμπεται θεῖος ἀτμός· Ὁ θνη-

1) Ἡ ἐπὶ κλήσις του αὕτη λήγει ὡς ἡ τοῦ Βιργιλίου πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Αὐγουστον:

... et votis jam nunc assuensce vocari
(Georg I v 42).

2) Ὁ Λούσος μυθολογεῖται ὡς γενάρχης τῶν Πορτογάλλων, ὡς προερεθθ.

3) Μίμησις ἐκ τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Βιργιλίου:

«Οἱ δὲ θεοὶ πᾶρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ.....

..... Τρώων πόλιν εἰσερόωντες».
(Διόδωρος Δ.)

«Pandior interea domus omnipotentis Olympi,
Consiliumque vocat divum pater atque hominum rex
Sideream in sedem, terras unde arduus omnes
Castraque Dardanidum adspiciat populosque latinos
Considunt tectis bipotentibus; incipit ipse...
(Αἰν. v. III 1-5).

4) Μίμησις ἐκ τῶν τοῦ Ὀβιδίου:

Est v a sublimis, caelo manifesta sereno
Lactea nomen habet, candore notabilis ipso.
Hac iter est Superis ad magnitecta Tonantis
Regalemque domum

(Μεταμ. Ἀσμα 1ον).

5) Τὴν θαυμασίαν ταύτην εἰκόνα τοῦ Καμόνεν ὁ Γάλλος ποιητὴς Gnapelain ἐμμήθη ἢ μετεσκευάσεν θαυμασιώτερα ἐπὶ τὸ χριστιανικόν:

«Loin des murs flamboyants qui renferment le monde
Dans le centre caché d'une clarté profonde,
Dieu repose en lui-même, et vêtu de splendeur,
Sans bornes est rempli de sa propre grandeur.
Sous son trône étoilé, patriarches, prophètes,
Apôtres, confesseurs, vierges, anachorètes,
Et ceux qui, par leur sang, ont cimenté la foi,
L'adorent à genoux, saint peuple du saint roi».

1) Aljubarota (2) Pachero (3) Almeidas (4) Albuquerque

(5) Castro (6) Θὰ γείνης πρόξενος θεμάτων ποιήσεως.

7) Ὁ Μαυριτανὸς ἦτοί οἱ δεσπόζοντες τότε τῆς Ἰβηρικῆς Χερσονήσου.

8) Μίμησις ἐκ τῶν τοῦ Βιργιλίου

Teque sibi generum Tethys emat omnibus undis.
(Georg I v 31).

9) Ὁ Σεβαστιανὸς ἦτο ἔγγονος ἐκ πατρὸς μὲν Ἰωάννου τοῦ III, τοῦ ἐπονομασθέντος Εἰρηνικοῦ. ἐκ μητρὸς δὲ τοῦ Καρόλου-Κίντ (Charles-Quint).

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

τός, ὅστις ἤθελεν αἰσθανθῇ αὐτὸν ὡς ἐγίνετο ὁμοίος πρὸς τοὺς θεούς.

23. Κάτωθι τοῦ θρόνου ἴστανται κατὰ βαθμίδας ἐκαστράπτουσαι ἑδραι, ἐστολισμέναι διὰ χρυσοῦ καὶ μαργαριτῶν. Ἡ ἡλικία καὶ τὸ ἀξίωμα ἔχουσι προσδιορισμένην τὴν θέσιν ἐκάστου ἀθανάτου. Δὲ βλέμματος ἐκφράζοντος σεβασμόν, ἐθεώρουν τὸν Δία, ὅταν οὗτος ὕψων ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τὴν τρομερὰν αὐτοῦ φωνήν, λέγει τὰ ἀκόλουθα :

24. « Αἰώνιοι κάτοικοι τῶν ἀκτι-ὀβόλων κατοικιῶν τοῦ Ὀλύμπου, ἐὰν ἐθυμῆσθε τὴν μεγάλην ἀξίαν τῶν τέκνων τοῦ Λούσου, ἐὰν ἠκολουθήσατε τὴν πορείαν τῶν θριάμβων των, δὲν θὰ δυνηθῆτε ν' ἀμφιβάλετε ὅτι ἡ Μοῖρα καλεῖ αὐτοὺς νὰ σβέσωσιν ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἀνθρώπων τοὺς Ἀσσυρίους, τοὺς Πέρσας, τοὺς Ἑλλήνας καὶ τοὺς Ῥωμαίους ».

25. « Εἶδες αὐτοὺς, Ἡράκλεις, μόλις γεννηθέντας, νὰ ὀρμήσωσι κατὰ τοὺς δυνάστου Μαύρου, καὶ ν' ἀποσπᾶσῶσι παρ' αὐτοῦ τὴν ὑπὸ τοῦ Τάγου περιεβεχόμενην ὠραίαν χώραν. Εἶδες αὐτοὺς περιφέροντας ἀκολουθῶς τὸν φοβερὸν Καταλανόν, ταπεινώντας τὴν ὑπερηφάνειαν τῶν ὀπλων του, καὶ ἐξερχομένους τῆς πάλης μεθ' ὅλων τῶν τροπαίων τῆς νίκης ».

26. « Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου! Δὲν μνημονεύω τοὺς κατὰ τοῦ τοῦ Ῥωμύλου ἀξιόμνημονεύτους αὐτῶν πολέμους τὸν εὐτολμον πόθον, ὅστις ἔρριπεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν βημάτων τοῦ Βιριάτου, τὴν δόξαν, δι' ἧς περιβλήθησαν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ πεοιφήμου προγε-

» γραμμένου, ὅστις ὑπεκρίθη ὅτι βυλίζει, ἀκολουθῶν » τὴν φωνὴν ἐμπνευσμένης ἐλάφου (1) ».

27. « Περιφρονούντες σήμερον τὰς ἰδιοτροπίας τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τὸν θυμὸν τῶν τέκνων τοῦ Αἰόλου, ἀνοίγουσιν ἀγνώστους ὁδοὺς διὰ μέσου τοῦ ἀχανοῦς τῶν θαλασσῶν. Ἐκ τῶν μεμαχρυσμένων ὄχθων, ὅπου ὁ Φοῖβος ἐκπνέει, ἐπεξέτεινον τὰς ἀνακαλύψεις των πέραν τῶν χωρῶν, ἃς θερμαίνει ἐν τῷ μέσῳ τῆς πορείας αὐτοῦ, καὶ δὲν θέλουσι σταματήσει ἢ ἐν τῇ κοιτίδι αὐτοῦ ».

28. « Ἡ ἀτεγκτος Μοῖρα τοῖς ὑπεσχέθη τὴν μακρὰν κυριαρχίαν τῆς θαλάσσης ταύτης, ἣν ἐρυθραίνουσιν αἱ πρῶται ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. Πρὸ ὀλίγου διήλθον ἐπὶ τοῦ κύματος τὴν ὥραν τῶν καταγίδων οἱ ναῦται των εἰσὶ κεκμηκότες, καταβεβλημένοι: δὲν εἶνε δ' ἄκαιον νὰ πραγματοποιήσωμεν τοὺς πόθους των καὶ νὰ στέψωμεν τὰς προσπάθειάς των ;

(Ἐπεται συνέχεια)

Μετάφρασις Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΗ

1) Ἀναφέρεται ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Πορτογαλλίας ὅτι ὁ Σερτόριος, ἀποστατήσας κατὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ ἀναλαβὼν τὸν πορτογαλικὸν ἀγῶνα, ὡδηγεῖτο εἰς τὰς κατὰ τοῦ Μετέλλου καὶ Δολλίου μάχας.